

KARA I NAGRODA W WYCHOWANIU

Wychowanie dziecka jest sztuką z czego nie zawsze zdajemy sobie dość jasno sprawę. Dziecko poprzez naśladownictwo nas rodziców oraz np. dziadków, w sposób praktyczny przyswaja i opanowuje normy moralne. Jeśli coś jednak pójdzie nie tak, wyłania się potrzeba stosowania kar. Zdarza się nam dość często stosować kary bez żadnego zastanowienia, w zależności od naszego humoru. Świadome karanie dziecka przez rodziców jest dla nich zabiegiem dość trudnym i niemiłym. W wielu rodzinach popełnia się poważny błąd obarczając ojca czynnością wymierzania kary. Wtedy staje się on w oczach dziecka osobą surową, bezwzględną, znieawidzoną przez dziecko. Nie odwołujemy wymierzania kary, gdy już musimy ją zastosować. Przedszkolak po jakimś czasie nie pamięta o swoim przewinieniu i wtedy kara staje się bezcelowa. Nie karzmy dziecka w gniewie, gdyż stajemy się mało obiektywni. Nasza reakcja wtedy jest zbyt silna i wywołuje jego przestraszanie. Kara powinna być sprawiedliwa czyli proporcjonalna do przewinienia. Najlepsza jest tzw. kara naturalna: upadłeś? boli Cię kolano? To kara za to, że wchodziłeś tak wysoko, a ja Cię ostrzegałam.

Inne rodzaje kar to:

- tłumaczenie i wyjaśnianie
- odmawianie przyjemności
- wyrażanie swojego smutku i zawodu
- czasowe odebranie przyznanego przywileju.

Najbardziej szkodliwe dla naszych pociech są kary cielesne i upokarzające słowa.

Jeśli chodzi o **nagrodę**, jest to sprawianie dziecku przyjemności. Przeważnie jest to upominek za to, że dziecko było grzeczne, że wypełniło powierzone zadanie itp. Nagroda pogłębia więź z osobą nagradzającą. Dziecko nagradzane próbuje swoich w coraz trudniejszej pracy, dorasta do coraz bardziej skomplikowanych zadań i jest za nie odpowiedzialne. Dziecko będąc nagradzane doznaje przyjemności. Tak więc sprawiamy przyjemność swoim pociechom byle z umiarem i rozsądkiem.

Innymi sposobami nagradzania są:

- uznanie i pochwała,

- wspólne, atrakcyjne spędzanie czasu wolnego,
- nagrody rzeczowe.

Pamiętajmy by w swoim postępowaniu być zawsze konsekwentnym, gdyż tylko nasza konsekwencja tworzy w dziecku nawyki prawidłowego zachowania.